

TER HERINNERING AAN JOHN REIJNDERS

Op 5 april van dit jaar is John Reijnders overleden. In z'n tuin; met zijn handen nog in z'n zakken. Misschien stond hij wel naar pinksterbloemen te kijken, die dit jaar zo ongelooflijk vroeg waren. Of zag hij de eerste Kleine vos. John hield van alles wat groeit en bloeit en die brede belangstelling maakte hem zeer geschikt om de kennis der natuur te verspreiden. Dat deed hij dan ook enthousiast. Zo leidde hij veel excursies voor de KNNV-afdeling Amsterdam, was actief in de Stichting Oeverlanden Blijven (die zich inzet voor het behoud van de spontaan gegroeide natuur langs de noordelijke oever van de Nieuwe Meer) en leidde de paddestoelenwerkgroep van het IVN in Amstelveen. Iemand merkte na afloop van de begrafenis op: Als je alles zou willen overnemen wat John aan vrijwilligerswerk deed, heb je twee levens nodig. Achteraf begrijp ik daarom ook beter waarom hij zo traag was met het op karteringsformulieren zetten van zijn oude paddestoe-
lengegevens. Er waren zoveel aantekeningen dat er altijd wel andere - en meestal leukere - dingen te doen waren. Veel van die gegevens waren afkomstig uit het Amsterdamse Bos waar hij samen met zijn beide broers Willy en Theo de natuur in dit toen nog jonge bospark op de voet volgde. Vanaf 1975 begon hij systematisch aandacht te besteden aan paddestoelen en probeerde hij inzicht te krijgen in de mycologische successie in een recreatiegebied van deze aard en omvang. Dit resulteerde onder meer in een aantal artikelen voor Coolia en een substantiële bijdrage aan het vorig jaar verschenen 'Champignons in de Jordaan'.

Het is onvermijdelijk dat iemand als John, met zijn vele activiteiten en beminnelijk karakter, een leegte achterlaat. Wij wensen daarom de familie, zijn kinderen en vooral zijn vrouw Hanny veel sterkte.

Rob Chrispijn